

OOGJES DICHT EN OORTJES OPEN

Theater is boeiende verhalen vertellen: op dat gebied kleurt het nieuwste stuk van Droomedaris-Rex tijdens de Zomer van Antwerpen netjes binnen de lijntjes. Maar waar mag je je aan verwachten als regisseur Michael De Cock spreekt over fluistertheater, de toeschouwer een koptelefoon krijgt, en besnorde actrices zorgen voor een intieme sfeer? Zone03/ interviewde actrice Nathalie Meskens, en stelde opgelucht vast dat de snor niet echt was.

Ze is bij het grote publiek vooral bekend via haar hoofdrol in *Kaat&Co*, de docufictie op één over een Borgerhoutse familie. Dat Nathalie Meskens ook in het echte leven uit Antwerpen komt, wordt al snel duidelijk tijdens het interview op een zonovergoten caféterras. Enthousiaste vrienden die halt houden met de bromfiets, een vriendin die even haar ogen met de handen bedekt 'raad eens wie het is', tot de moeder van de actrice: ze passeren allemaal de revue. Tussen de bedrijven door vertelt Nathalie over *Het fluistertheater van Floor, Oto en Titus*.

Wat is fluistertheater?

Nathalie Meskens: 'Je moet dat fluisteren niet te letterlijk nemen. Het gaat hier meer over de intieme sfeer die het toneelstuk creëert. Iedere toeschouwer krijgt een koptelefoon, en wij spelen voor een microfoon. Zo kan je focussen op subtiele geluiden, en bijvoorbeeld beginnen fluisteren.'

Je zou het stuk dus kunnen volgen met de ogen dicht.

Meskens: 'Zeker, en dat maakt het moeilijker voor de actrices dan je wel zou denken. Je intonatie moet meteen

juist zijn, en je kan weinig beroep doen op je lichaam en je mimiek om je tekst kracht bij te zetten. Bovendien moeten we zelf ook geluiden produceren. Die mogen niet te luid zijn, want anders houdt de toeschouwer, zijn hoofdtelefoon geen vijf minuten op.'

Je twee collega's zijn Veerle Dobbelaere en Sophie Derijcke. Waarom dragen jullie alledrie een snorretje?

Meskens: 'Omdat twee van de drie verhalenvertellers mannetjes zijn. Oto is de jonge, stoere bink, die op alles commentaar heeft. Titus is de oudere, wijze man. Ondanks al zijn levenservaring en zijn piepende knieën, is hij toch een man met pit. Floor, het derde personage, is een dapper meisje, heel nieuwsgierig en heel sociaal. Een durfal.'

Drie vertellers, maar toch staan er telkens maar twee spelers op het podium.

Meskens: 'Eén actrice mag telkens een voorstelling overslaan. We moesten wel, anders was het een te stresserende zomer geworden. Je mag niet vergeten dat we de hele Zomer van Antwerpen lang, twee keer per dag zullen optreden. En na de zomer doen we nog een tournee langs de culturele cen-

Nathalie Meskens: 'Iedere toeschouwer krijgt een koptelefoon, en wij spelen voor een microfoon. Zo kan je focussen op subtiele geluiden, en bijvoorbeeld beginnen fluisteren.'

tra. In totaal geeft dat ongeveer 400 voorstellingen. We zullen ook pas bij het begin van elke voorstelling overleggen wie van de twee actrices welke rol zal spelen. Zo houden we het ook voor onszelf boeiend.'

MAATJE 38

Julie spelen twee keer per dag, maar wel voor maximum 40 personen...

Meskens: 'De intimiteit van het stuk vraagt gewoon om een kleine ruimte. In ons minitheater, dat op de dakverdieping van een parking in Antwerpen staat, zitten de toeschouwers knusjes rondom het podium. Geborgenheid is belangrijk in het stuk. Ook de begeleidende live muziek van Rudi Genbrugge geeft je een intiem gevoel.'

Er komt in juli ook een cd uit.

Meskens: 'Ja, met onze stemmen erop, de muziek van het stuk en nog een paar songs. Bij de cd krijg je ook een boek waarin je de verhalen van Michael De Cock kan herlezen.'

Het vorige stuk dat je met Michael De Cock deed, ging over zelfmoord.

Dit is iets helemaal anders...

Meskens: 'Het thema is natuurlijk minder zwaar, maar Michael heeft de verhalen zeker niet alleen voor kinderen geschreven. Ze zijn gelaagd genoeg om er als volwassene ook iets aan te hebben.'

Tot slot: als je jouw naam googelt, kom je haast vanzelf terecht op babes- en moksites...

Meskens: 'Wel, onlangs heb ik in Zomer 2005 aan Jan Leyers het verhaal verteld van een man die mij doodleuk vertelde dat hij mij wel bewonderde, omdat ik met zo'n lijf op tv durfde komen. 'Toch ook geen maatje 36,' voegde hij er fijntjes aan toe. (lacht) Dan zal ik toch een babe zijn, maar dan één met maatje 38.' (IVO)

Het fluistertheater van Floor, Oto en Titus door Droomedaris-Rex, van 2/7 tot 28/8 (niet op do en vrij), om 17u en om 19u, op de Parking Nova, Van Schoonhovenstraat 25-27, 2060 Antwerpen. €5, reservatie via 03/202.91.50. Boek en audio-cd vanaf juli in de winkel voor €13.